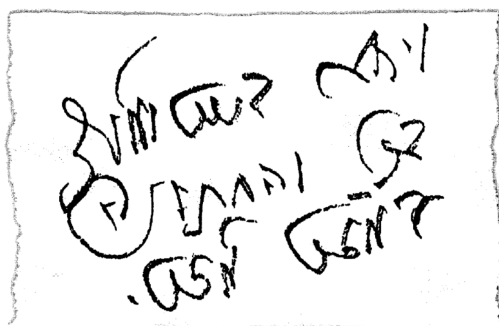

תשורה

משמחת הנישואין של
לוי יצחק ודבורה לאה מאן
ט' סיון ה'תשפ"א

תשורה

משמחת הנישואין של
הרה"ת לוי יצחק
ודבורה לאה שיחיו
מאן

יום חמישי ט' סיון ה'תשפ"א

פתח דבר

ב"ה

לזכרון טוב, ליום כלולת צאצאינו החתן הרה"ת לוי יצחק שי' עם
ב"ג הכלה המהוללה מ' דבורה לאה תחי',

ועל יסוד הנהגת אדמו"ר הריי"צ, בעת חתונת כ"ק אדמו"ר מה"מ
והרבניית הצדקנית מרת חי' מושקא נ"ע, ביום הבהיר י"ד כסלו
תרפ"ט –

הננו בזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב
ומרחוק, בתשורה המובאת בזה.

בחוברת זו יבואו:

א. צילום התשורה שחילק כ"ק אדמו"ר מהורי"צ נ"ע בעת חתונת
כ"ק אדמו"ר מה"מ.

ב. מכתב ששלח כ"ק אדמו"ר מה"מ לחתונה שהתקיימה בימים
אלו.

ג. יומן פרטי מחדשי אב ואלול תשמ"ט – בפרסום ראשון –
שכתב אבי החתן הרב אברהם שי' מאן, שזכה ללמוד אז ב770
ולהסתופף בצל כ"ק אדמו"ר מה"מ.

ד. תיקונים והערות על גליונות יומן בית חיינו מכ' אב וחודש אלול
ה'תנש"א וכן מר"ה ה'תשנ"ב, ממה שראה ושמע אבי החתן –
בפרסום ראשון.

ויהי רצון אשר משמחת נישואין זו נזכה תיכף ומיד ממש לשמחת
הגאולה, ולשלמות הנישואין דישראל וקוב"ה, ויקויים היעוד
"מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים... קול חתן וקול כלה
גו",

– ובפרט בעמדנו בימי ההכנה ל"כח" סיון – יובל השמונים
להצלת והגעת כ"ק אדמו"ר מה"מ – "איש וביתו" – לחצי כדור
התחתון, שעי"ז נשלמה עבודת הבירורים ושלמות פעולת דירה
בתחתונים –

שכ"ז ירז את הגאולה האמתית והשלימה, ומלכנו בראשנו.

בשמחה ובברכה
מוקיריהם ומכבדיהם

משפחת מאן
טאראנטא, קנדא

משפחת איידעלמאן
ברוקלין, נ.י.

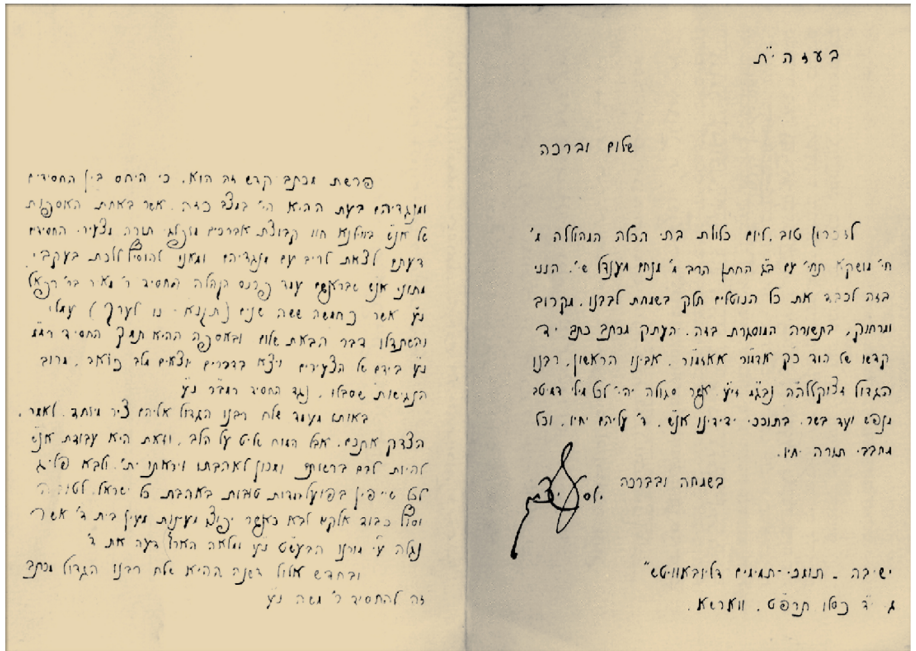
יום חמישי, ט' סיון ה'תשפ"א
ברוקלין, נ.י.

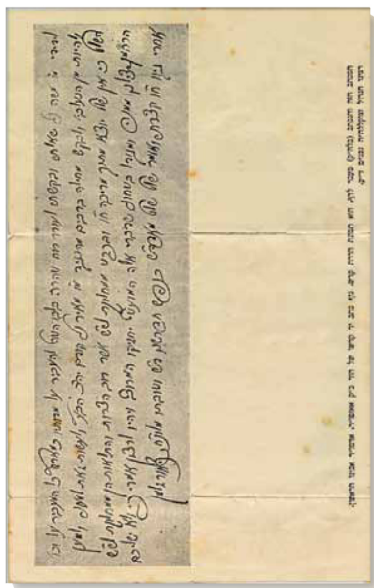
התשורה בהתונת הרבי

לגיליון זה צורף גיליון נוסף שנכפל לשנים: מצד ימין נדפס צילום מכתבו של הרבי הריי"צ - הכתוב בכתב ידו של אחד המזכירים וחתום בגוכי"ק של אדמו"ר הריי"צ - בו הוא מודיע כי מכתב של אדמו"ר הזקן שראה לכבד בו "את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק... אשר סגולה יהי לכל מילי דמיטב מנפש ועד בשר, בתוככי ידידינו אנ"ש, ד' עליהם יחיו, וכל מחבבי תורה יחיו". בצד השמאלי של הגיליון, נדפסה פשר פתשגן הכתב - אף זאת בצילום כתב-ידו של אותו מזכיר - בו מפרט הרבי את הנסיבות בגללן שלח רבינו הגדול את מכתבו הנ"ל.

באמצע סעודת החתונה של הרבי, בי"ד כסלו תרפ"ט, שעה שהסיבו המסובים ליד השולחנות הערוכים, ציוה הרבי הריי"צ לאחד מתלמידי התמימים, לחלק בשמו, לכל אחד ואחד מהמסובים, תשורה מיוחדת:

גיליון שנכפל לשלושה חלקים. מצדו האחד של הגיליון נדפס צילום "תמונת הדרת-קודש. גוף כתב יד קדשו של כ"ק אאזמו"ר. אדמו"ר אבינו הראשון. רבינו הגדול זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע", ומצדו השני, כלפי חוץ, נדפסו שלושה צילומי קטעים קטנים, האחד - כתוב בלשון הקודש - אף הוא בגוכי"ק של אדמו"ר הזקן. השניים האחרים נכתבו ברוסית על-ידי אדם אחר.

לידידי מו' משה נ"י שאלתי ובקשתי לעורר רוח טהרה בלבו הטה[ור] להעביר על מידותיו כמארז"ל כל המעביר על וכו' ולהיות מן הנעלבי[ם] ולבקש מחילה ברבים מהגניד מו' מאיר נ"י קודם יה"כ הבע"ל [יום הכיפורים הבא עלינו לטובה] ולעשות זאת למעני ולמען השלו[ם] כי אין שלו' יוצא מתוך מריבה ח"ו ובפרט ממחלוקת לש"ש [לשם שמים] אשר רוב הצרות והתלאות הן ממחלוקת לש"ש הרחמן יצילנו ממנה ומגודל בטחוני שדברי אלה המועט[ים] יחזיקו המרוב[ים] והיו לרצון אמרי פי ולא ישליכם אחרי גיוו ח"ו קיצרתי ואומר שלו' שלו' מאדה"ש [מאדון השלום] כנפש תדרשנו ד"ש [דורש שלומי] וטובתו מלונ"ח [מלב ונפש חפיצה] שניאור זלמן

תרגום הכיתוב בתמונה השמאלית למטה - בגוף כתב יד קודש אדמו"ר הזקן:

להרבי מו"ה מייזליש שמש וגאמן דק[הלת] ווילנא

שלוש השורות הנוספות, בשפה הרוסית, נכתבו על-ידי אחר:

לאדון יהודי משה מורדוכוביץ [בן מרדכי] מייזליש בוויילנא

בנוסף לחלוקת ה'תשורה' בעת החתונה, שלח הרבי הריי"צ 'תשורה' זו לכמה מחסידיו, וכלשון הרבי באחד ממכתביו: "... אשר כ"ק מו"ח אדמו"ר שלחו בתור מתנה לחסידים ואנ"ש בקשר עם חתונתי".

מכתב לחתונה ששלח הרבי לחתונה
שהוקבעה בתאריך י' סיון

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ח' סיון השל"ח
ברוקלין

האברך חו"ח אי"א נו"נ כו"
מו"ה
וב"ג חי

שלום וברכה!

במענה על הודעתם מקביעות זמן חתונתם
ליום י' סיון הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכה מזל טוב
מזל טוב ושחאה בשעה טובה ומוצלחת ויבנו
בית בישראל בנין עדי עד על יסודי החורה
והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבחורה זוהי
תורת החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב

יומן פרטי - מסוף חודש מנחם אב ותחילת חודש אלול, שכתב אבי החתן הרב אברהם שי' מאן, בשנת תשמ"ט, אז שהה ב'קבוצה' 770. מתפרסם כאן לראשונה.

יום ב', כ"ף מנ"א

ניגון הרלו"י ואד"ש עודד את השירה בידו הק' לצד הילדים שישבו בצד דרומי מזרחי בספסלים כתמיד, וכן לצד הבחורים כו'.

מיד שסודר המייק החל בשיחה. בשיחה אמר שמכיון שרוב הנאספים כאן (כנראה הכוונה באיכות - הכותב) הם ילדים וקשור לאאמו"ר ועל שמו לוי - אחדות עם אלוקות, ויצחק - מתוך שמחה, וקישור זאת לשם של הקעמפ גן ישראל. לאח"ז תרגם הר"א שמטוב את השיחה לאנגלית (הוא תרגם מילה במילה אך בלי החיות שהעכט עושה...)

בשיחה הב' אמר שמכיון שענינו של הרלו"י צ' הי' לימוד התורה ולכן ידבר מתורתו על משנה שאומרים ביארצייט.

לאחרי התרגום החל בשיחה הג' בה ביאר את המשנה "מחט שהיא נתונה", בהרחבה ובסדר מסודר ובסגנון המובן גם לילדים. (הוספה לאחר זמן, ע"פ השמועה. באותם הימים היה כינוס השלוחים באה"ק, וכתבו לרבי בדו"ח, שר"מ פטרפס חזר פתגם של הרלו"י צ', על מחט שהיא נתונה על מעלת המערה. ואח"כ בשיחה דיבר על משנה זו).

לאחרי התרגום אמר בשיחה הד' שינגנו אך צדיקים או ניגון הרלו"י צ' ועל החלוקה לצדקה, לאחרי התרגום, ניגנו [ניגון] הקפות להרלו"י צ', ואד"ש עודד את השירה.

במשך כל השיחות והתרגום הסתכל אד"ש לכיוון הילדים.

בשעה 10:00 ירד אד"ש לתפילת שחרית והחל את התפילה כרגיל. ניגון התפילה הוא כמו לפני שנת האבילות, ר"ל, כלומר שמקריא בקול יותר פסוקים, ויותר מנגן כו', אך אין שינויים גדולים. מכיון שהי' חתן אמר "והמרחס", וכן במנחה. בתהלים אמר כל הפסוק האחרון, ורק תחילת הפרק הבא.

נסע לאוהל וחזר בשעה 9:00 וירד לתפילת מנחה ומעריב. במנחה עבר לפני התיבה. למעריב עבר לסטנדר שלו כשהסידור פתוח בידיו.

לפני תפילת מנחה הגיעו ילדי הקעמפ גן ישראל נ"י. ובמשך התפילות ניגנו כדרכם. וכשרצו להשתקים - עודד אד"ש בידו, ואפ"י בפרשה ראשונה בק"ש, ובעלינו ואך צדיקים.

לפני עלינו אמר משהו לריל"ג. לאחרי התפילה דיבר עוה"פ עם הריל"ג ואמר לו שמישהו יתרגם את השיחות כבכל כינוס צ"ה, ושיביאו עוד מיקרופון. עד שהביאוהו הורה אד"ש שינגנו ניגון "לבינתים", וניגנו

להשפיע על ההורים. וקישר זאת לפסוק "אך (אותיות כ"א) טוב לישראל", ופ' ראה.

אחרי השיחה הגיע הרי"י העכט שהוזמן לשם מבעוד מועד, וכשאד"ש ראהו חיך חיך רחב.

לאחרי שתרגם בטוב טעם את השיחה אמר אד"ש עוד שיחה בת 3 דקות, שינגנו "אך צדיקים" וזה קשור לכ"א בחודש.

כשינגנו עודד את השירה חזק מאוד בידו לכיוון הילדים וגם לכיוון הבחורים. חזק מאוד. הרבה זמן לא ראיתי כזאת...

(אגב: כל זה הי' על הבימה, דבר שלא הי' מכ"ב שבט תשמ"ח שתמיד ירד מהבימה בניגונים. ולהעיר: לפני התרגום החזיק אד"ש את הסינור כדי לרדת למטה אך לפועל נשאר למעלה עד סוף התרגום והניגון).

לאחרי הניגון ירד למטה וחילק לכל מדרוך חפיסת מטבעות בתוך ערימת דולרים לחלק לילדים.

לאח"ז עברו כולם. דיבר משהו עם דוד נחשון ונתן לו דולר, וכן לבן של קונין בשביל אביו (גם הפעם לא נכחו ילדות ומדריכות).

עלה לחדרו ב-4:50 ומיד אח"כ הסירו את הבמה ומיד אח"כ הסירה את הבמה הנ"ל.

יום ד', כ"ב מנ"א

לפני תפילת מנחה הגיעה קבוצת ילדים כ-150 בנים (וכהנה - ילדות בעזרת נשים) מהדיי-קעמפ מחנה ישראל שבקווינס, ובמשך כל התפילה ניגנו אשרי וכו' ואד"ש אמר עמם ביחד וכן בקדושה (והי' נראה שדילג ברגליו הק' מעט גם ב"ימלוך" ודלא

אח"כ פנה לריל"ג ושוחח עימו בארוכה על חלוקת המטבעות לצדקה, הנ"ל שלח את ח.ס. ועד שחזר ניגנו הניגון "אך צדיקים כו'" ואד"ש עודד את השירה. כשהנ"ל התמהמה ניגנו "שיבנה בהמ"ק".

הר"א שמטוב הכריז על הסדר של החלוקה (באידיש) ואח"כ פנה והורה אד"ש שיכריז שגם הנשים יקבלו צדקה.

לאחרי שהכריז הנ"ל חילק אד"ש לכל מדרוך חבילה מטבעות מגולגלת בתוך ערימת דולרים ע"מ לחלק לילדים (לא הי' ילדות ומדריכות) ולאח"ז חילק לכאו"א דולר א' לצדקה.

עלה לחדרו בשעה 11:20.

במשך כל הלילה התקיימה התוועדות עם הרב גרליק, א. שמטוב, לייבל רסקין. עד אור הבוקר.

יום שלישי, כ"א מנ"א

בתפילת מנחה היו צריכים לבוא ילדי הקעמפ במונטריאל, ומכיון שהתעכבו בדרכם חיכה להם אד"ש ולא ירד לתפילה עד שנכנסו ל"770". התפילה החלה בשעת 3:40

כשתי דקות לפני שאד"ש נכנס סידרו את הבימה שעלי' יעמוד אד"ש.

הילדים שרו אשרי, ובעלינו אמר אד"ש בקצב שלהם. ב"אל תירא" וכו' עודד את השירה.

לאח"ז אמר שיחה כרבע שעה אודות שבהשגח"פ הקעמפ נגמר לאחרי ט"ו באב שבו צריך להוסיף בלימוד התורה, וכן

עלה לחדרו בשעה 4:15.

בשעה 4:20 נסע אד"ש לביתו.

יום ה', כ"ג מנ"א

חזר מהאוהל לפני השעה 9:00.

לאחרי תפילת ערבית הפנה ראשו לצד ימין. והכינו את "הכלי-שרת". והחל בשיחה פחות מעשר דקות, ותוכנה שמתחיל חודש אלול.

בחלוקת הדולרים דיבר עם הרב קרמר המחותן של הרב חודקוב ועם הרב זייאנץ ועוד.

יום ש"ק, כ"ה מנ"א

ירד לתהלים קצת אחרי 8:30. בעת אמירת התהלים ישב כל הזמן. במשך רוב הזמן לא החזיק עם החזן, ורק לקראת ספר חמישי, ואז סיים התהלים עם החזן.

לא אמר ה'יהי רצון' בין הספרים, רק בסוף כל הספרים אמר אמר היה"ר (וכמדומה, שאז הזכיר גם את שמות וכו' שאר הספרים).

עלה לחדרו בשעה 10:10, וירד לשחרית 10:55.

להתוועדות ירד 1:40 ב"שיר מזמור" עודד את השירה (בראשו הק'(?)).

בשיחה הא' דיבר בהרחבה אודות תשובה שהיא עבודת היהודי שלמעלה ממה שניתן לו מלמעלה. וזה דווקא ע"י הירידה בגלות, וכן ב"אך שמח" שבסוף הפרשה, ודיבר על שופטים ושוטרים. השיחה ארכה כ-45 דק'.

כרגיל) ובעלינו עודד את השירה וכן ב"אל תירא" וכו'.

לאח"ז פנה אד"ש והחל באמירת שיחה, כעשר דקות, אודות סיום הקעמפ והתחלת הלימודים וצריך לקשר כל דבר לבית המשיח, ושכ"א יעשה ביתו למקדש מעט וישפיע על ההורים. וכן על ראה ושינגנו "אך צדיקים".

בדיוק נוכח שם הרי"י העכט שתרגם את השיחה. לפני שתרגם אמר אד"ש שיתחילו את הניגון, אך לפועל הרי"ג השתיק את הקהל והנ"ל תרגם. (במשך התרגום והשיחות הביט בעיקר על הילדים וכן על העכט במאור פנים).

אח"כ ניגנו "אך צדיקים" ואד"ש מחא כפיים (ודלא כימים האחרונים) חזק מאוד יותר מאתמול לכל הכיוונים, יותר חזק ויותר חזק...

אח"כ חילק למדריכים כנ"ל (וכן זרק לתוך ידו של העכט בחיוך מיוחד). ואח"כ נתן למדריכה הראשית של הילדות (ואד"ש חיכה לה עד שתבוא מעזרת נשים). וחילק לכאן"א דולר לצדקה.

דיבר עם א', ושאל את נחשון האם הכל בסדר ולאחרי שהנ"ל ענה לחיוב, נתן לו עוד דולר.

בשנה הבאה בתור ראש עיר, וסיים אד"ש "אני לא נביא".

כל זה באנגלית.

ה"מבקר" בני. (האחראי על הכספים) ג"כ ביקש ברכה שיהי ראש עיר וענה אד"ש שכספים, זה יותר טוב מראשות-העיר (כך ענה לו כמה פעמים).

בחלוקה עבר הר"א שמטוב עם קבוצת בחורים שנבחנו בשבת שעברה את כל מסכת בבא מציעא, אצל הרב הירשפרונג וכו'. ואד"ש בירכו בהצלחה בענייניו הפרטיים והכלליים ולאח"ז פנה לראשון בתור (דוברסקין ממאריסטאן) ונתן לו עוד דולר ואמר "א הוספה אויפן פרס". וכשהציין שם הת' פרינדלנד (שנראה קטן והי' בצד) שאלו, "דו האסט אויכעט געוואוסט?!". וכן נתן לכל הקבוצה עוד דולר.

[יכול שלא משבוע זה): נתן לפלוני דולר עבור וועד הקהל. אח"כ הודיע בפתק שכבר עזב לפני שנתיים, ושואל מה לעשות עם הדולר [ודלא כמיידנצ'יק שהיה דבר דומה והבין שצריך לחזור לארגון הגג (כנ"ל)]?

בשיחה הב' דיבר אודות שנת הארבעים וכן אמר 'משפטים' בקשר להרבה נושאים (הרבה 'אותיות' בקיצור שמלמעלה מהסברה).

בשיחה הג' דיבר על מעשה בפועל - להשפיע לחוק הילדים בקשר לחינוך הכשר. לאחר שיחה זו התקיימה חלוקת משקה ובין העולים הי' הרב זיאנץ ואד"ש שאלו היכן בנו.

כשהנ"ל קרא לשני בניו, אמר אד"ש לבנו הקטן (יוסי) שיהי' חסיד ירא שמים ולמדן. לאחר החלוקה ניגן "והריקותי".

בשיחה הד' דיבר אודות שינגנו "ניעט ניעט" ופרקי אבות.

לאח"ז חיכה עד שיתחילו לנגן ואז החל הר"י הבהן.

בכלל אד"ש עודד את השירה והקהל שר חזק כי בשיחות דיבר על שמחה.

יום א', כ"ו מנ"א

בחלוקת הדולרים ביקר עד קאטש ראש עיר זו כדי לבקש את ברכת אד"ש בהצלחה בראשות, והחל לדבר בשבחו של אד"ש, ואמר לו אד"ש בחיך "אל תחניף לי". ואח"כ בירך ש"כל מי שראוי להיות ראש עיר, והוא בתוכה שיבחר" (תוכן. קטע זה לא מדויק).

הנ"ל שאל את אד"ש האם מתכוון ברצינות לדבריו וע"ז ענה אד"ש בתמיהה "אתה חושד אותי שאני מדבר א' בפה וא' בלב?".

בסיום אמר הנ"ל "כי מקוה להתראות עמך

בין השיחות תרגם רי"י העכט.

בתרגום השיחה הג' כבר החזיק את הסידור בידו בהתכוננות לרדת מהבימה, אך לפועל נשאר עד לאחרי השיר, ועודד את השיר חזק מאוד, הן במחיאית כפיים והן בידו - לכיוון הילדים, וכן לשאר הקהל שהי' בביהכ"נ.

אח"כ נתן למדריכים ומדריכות הראשיים חבילה מטבעות בלבד, לתת להילדים. ואח"כ חילק (לראשונה בכינוס רשמי!) דולרים למבוגרים, ובגלל הסדר עברו ממזרח למערב הפוך מתמיד.

בחלוקה עודד בידו את השירה כשעברו "אנשים מיוחדים".

כשיצא עודד את השירה חזק, וכן לכמה נשים וטף שעמדו בצד.

עמד הכושי שמנקה ב770 'ביל' ליד הדלת של חדר התאים, ועצר אד"ש והתכונן לתת לו את הדולר שהכניס בסידורו. אך לבינתיים בנימין כבר הוציא לאד"ש דולר, ואד"ש נתנו

וע"ז ענה אד"ש "ניחנו ולא חילופו בצדקה פושקע לזכותם"

כשחזר מהאוהל לאחרי תפילת ערבית פנה לימינו לומר שיחה ובינתיים החל "בלגן", כי לא הי' מוכן סטענדער ורמקול, ואז הראה לביטול בידו לאות שאי"צ סטענדער אלא ידבר ממקום התפילה.

זה הי' מחזה יפה לראות איך שהריל"ג החזיק מייק שהי' בצד בידו, ואד"ש מדבר לתוכו (כשהוא שעון על ידו הימנית בצורה אלכסונית כבשיחות של פעם).

השיחה ארכה כ-7 דקות, ותוכנה לתת צדקה באופן של מתנות. ואמנם בדולרים שלאחרי' חילק לכ"א שני דולרים.

יום ג', כ"ח מנ"א

לאחרי תפילת מנחה התקיים כינוס ילדים - צ"ה באופן רשמי. והוכנה הבימה, אך עד שהגיעו הילדים מהקעמפים לא ירד אד"ש למנחה.

כשהגיעו כ4:15 ירד אד"ש למנחה.

רק בסוף התפילה עודד אד"ש את הקטעים ששרו בתפילה.

אמרו הי"ב פסוקים וכו', חיך באמצע מעט (כשהילדות צעקו הידד באמצע הפסוקים).

אמרו "יחי אדוננו מורנו ורבינו", והי' נראה שלאחרי הג"פ אמר "אמן".

בשיחה הא' דיבר על סיום הקעמפ, בשיחה הב' על ההוראה מפ' השבוע. בשיחה הג' והאחרונה - על הסיום בניגון "אך צדיקים" ובצדקה.

לכושי ואמר לו "טענקס אן בלעסינגס"
[=תודה וברכה].

עלה לחדרו ב30:5.

השיחה היו 'הרבה מילים'.

בשיחה הב' דיבר על סיום שיעור היומי
וסיום הרמב"ם הלכות חובל ומזיק.

בשיחה הג' דיבר על עניני אלול וחלוקת
המשקה ובשני אלו היו 'הרבה מילים'.

לאחרי חלוקת המשקה החל לנגן
"והריקותי", ולאחרי' הורה לטלישבסקי לנגן
"שיבנה" (זה כשבועיים שזה לא הי'). בניגון
שלאחרי השיחה הא' וכן ב"שיבנה" עודד
את השירה בידו ובראשו חזק.

במנחה לא עלה לתורה.

יום א' ג' אלול

בחלוקת הדולרים הגיע הרב לאו רב-ראשי
דת"א ושוחח עם אד"ש כרבע שעה. חלק
מהדברים לקמן הם ע"פ השמועות
המסתובבות כאן. סדר הדברים – לא ידוע
לי לע"ע:

אד"ש אמר לו: תודה על פעולותך ברוסיה
ואי"צ לומר תודה כי שכר מצוה - מצוה,
וקבלתי מכתב משם שמחכים לך שתבקר
גם בשאר מקומות שלא ביקרת.

לאח"ז נסב הדיבור אודות שני פלפולים
שלו:

(א) האם קטן שרודף אחרי מישהו ע"מ
להורגו שהרמב"ם פוסק שצריך להורגו (כי
העיקר מצד הנרדף) ולרש"י אסור להרגו
וע"ז העיר כ"ק אד"ש שרש"י אינו פוסק כ"א
מפרש ולכן יש לפסוק כהרמב"ם.

(ב) האם קטן חייב בקידוש ה'. וע"ז אמר
אד"ש שאע"פ שלקטן אין חיובים מ"מ

יום ד', כ"ט מנ"א

נסע לאוהל וחזר ב5:48.

לאחרי מעריב החל בשיחה לכבוד ר"ח אלול
ושופטים וכו', כ15 דקות.

יום ה', אדר"ח אלול

לתפילת מנחה (וכן של מחר) - ירד בזמן.
לאחר התפילה הגיע יהודי רוסי מכאן
שאד"ש מקרבו במאוד ושוחח עם אד"ש
במעלית למטה. הנ"ל סיפר משהו לא טוב
על בנו, ולאחרי הברכה וכו' אמר לו אד"ש
שיספר דברים טובים והסביר: הרי סיפרת
סיפור לא טוב, אז אני אומר שתספר
סיפורים טובים, ובירכו בכוח"ט.

לאחרי תפילת ערבית אמר שיחה שארכה
כ-35 דק' כשהוא עובר מנושא לנושא
עניינים עמוקים שכל אחד מהנושאים הוא
ענין שלם לעצמו (ע"ד כבשבתות). בקיצור -
א-לוקות למעלה מהתלבשות בכלים.

בחלוקת דולרים עברו חתן וכלה ונתן להחתן
וכלה ולהוריהם עוד דולר "בשביל החתונה".

יום ש"ק פ' שופטים ב' אלול

ירד להתועדות אחרי 1:45.

בשיחה הא' דיבר על זה שאלול הוא חודש
כללי וכן עבודת היהודי היא כללית. בסוף

גם הרב גרינברג אב"ד קריזמרק עבר ואד"ש אמר לו "זאלסט זיין א רב מורה הוראה בפועל אין אה"ק (בביאת המשיח?)".

כשעבר ב. ווייס שהחל לגדל זקן לאחרי השיחה של שבועות אמר לריל"ג לספור י"ג דולרים ונתנם להנ"ל באומרו "פאר די י"ג תיקוני דיקנא".

לעיתונאי אחד מעיתון לא יהודי שהגיע לראות מה זה 'דולרים' וחקר כמה אנשים פולישער'ס וכו', כשעבר ע"י אד"ש אמר לו אד"ש שיכתוב על יהדות וכו', ואח"כ שאל את אד"ש מהי הכוונה בשטורעם שאד"ש עושה משנת ניסים ואמר לו אד"ש (לא בלה"ק) "אל תתבייש לכתוב בעיתון שמישיח עומד להגיע!".

החלוקה נסתיימה בשעה 2:50.

בערב כשחזר מהאוהל בשעה 9:00 לאחרי מנחה ומעריב אמר שיחה למעלה מרבע שעה ובה דיבר על עבודת חודש אלול שופטים ותצא.

יום ב' ד' אלול

בלילה בשעה 9:45 בא ל"770" הרב ברוך שמעון שניאורסאהן מטשיבין עם שני אנשים והיה נראה מרוגש ושאל "היכן החדר של לייבל גרונר?" (דהיינו שתוכנן מראש שיבקר ושיהי' סודי ושיכנס דרך החדר של לייבל וכו'). לאחרי זמן מועט נכנס לבדו לחדרו של אד"ש - גה"ע. ושהה שם כמחצית השעה עד 10:20 וכשיצא הי' נראה מרוגש כפליים, ולא הי' מוכן לספר כלום! ויהי הדבר לסוד (לע"ע).

התוצאה שייפעל מכך - הקידוש ה' - הוא גם ע"י הקטן (ואדרבה?).

כמו"כ שאלו אד"ש האם קיבל מכתבו למינויו לרבנות הנ"ל ענה בחיוב וכן הזכיר הרב לאו המכתב שכתב לו הרבי אודות חינוך, "דמי אחיד" כו'.

כל זה הי' באידיש. בכלל דיבר עמו אד"ש בחיך ובפתיחות.

[הבא לקמן לא מביקור זה, כ"א ביחידות פעם: אד"ש שאלו מדוע אינו שולח הנאומים שלו לכאן וכשהנ"ל ענה שאין לו זמן לרשום הנאומים אמר אד"ש שיש לו מזכיר שיכתוב. הנ"ל אמר שכשהיה רב קטן לא הי' לו מזכיר ורק כעת יש לו, ואד"ש אמר שהיום ישנה עצה פשוטה שיש נושא כלים שמקליט את הנאום ואח"כ עושים שני עותקים: עותק אחד תשאיר לעצמך ועותק אחד תשלח הנה אליי].

לילד שעבר ושיחק עם תמונת אד"ש קטנה שאלו "הו איז איט?" [=מי זה?] בהצביעו על התמונה והילד הראה באצבעו על אד"ש באומרו "זו!" [=אתה!]. ואד"ש חיך חיוך רחב.

יום ד' ו' אלול

שאל את אבי טאוב "ער איז דא אדער דארטן" (הכוונה על דוד נחשון האם הוא באה"ק) וכשהנ"ל ענה ששם נתן לו אד"ש דולר ואמר "שיק אים אהינצו").

יום ש' ק פ' תצא ט' אלול

ירד להתועדות 1:35.

בניגון "שיר מזמור" הניף ידו פעם אחת (זה כחודשיים שאד"ש לא מעודד את השיר בידי, ומתחילת השיר בכלל עודדו אד"ש מידי שבוע בשבוע חזק (וזה האחרון חידוש הוא)).

בשיחה הא' שארכה כשעה ועשר דקות דיבר בחלקו הראשון באופן מסודר על "כי תצא . . על אויבך" באריכות הביאור וכן מתחילת תבא ופרקי אבות, ובחלקה הב' הי' 'הרבה נושאים' ו"יה"ר" וכו'.

בשיחה הב' דובר על הרמב"ם היומי. וכן על עמלק שבסוף פרשתנו, ושם דיבר איזה משפטים בניגון מיוחד במינו כשכולו מתנוענע קדימה ואחורה, ובסיום השיחה אמר ברצף אחד חמש פעמים "תיכף ומיד ותיכף ומיד" כי תבוא ביכורים וכו'. ובסוף דובר שינגנו ניגון של ובאופן של ריקוד ע"ד השבועות האחרונים ולאחרי סיום השיחה החל מיד לנגן ניגון הרלוז"צ, ולא רק הקטע הראשון אלא גם המשכו אך הקהל לא נתן לשמוע...

ואח"כ עודד את השירה בישיבה בידו הימנית ואח"כ החל בעוד בידו השמאלית באופן על אנושי כלל! ובעיקר לצד שמאל.

השיחה הג' ואחרונה הייתה קצרה ובה דיבר

לאחרי תפילת ערבית ניגש אביו של ח.ב. האלברשטאם לאד"ש בהושיטו את ידו ואמר שבא לחתונת נכדו. אד"ש החזירו ידו לשלום ובריך "בנין עדי עד כתיבה וחתימה טובה".

יום ה' ז' אלול

חזר מהאוהל בשעה 9:00.

לאחרי מעריב מיד לאחר ק"י פנה לימינו ומיד סודר הסטנדער כך שאד"ש לא הי' צריך לחכות זמן מיותר.

בשיחה דובר באופן מסודר להפליא על היום ועל שיעור היומי ברמב"ם והשיחה ארכה כחצי שעה.

בדולרים היה כגילוי ה'מלך בשדה'... אד"ש דיבר עם כמה אנשים שלא החלו, וכן כשעבר הילביץ מרחובות בנו של הרב אלתר הילביץ (מח"ס חקרי זמנים ועוד) אחר שעברו כבר 10 אנשים הורה לקרוא לו... ושאלו מה שלום אביו ובירכו שיהי' בריא בגופו, ולאחמ"כ שאל מה עם הספרים שמתעכבים, ועוד הי' דו שיח שלם.

שנטל ידיו למנחה וקם עודד את השירה
 בעמידה לכל הכיוונים וענה לבו"כ לחיים.
 בקיצור הי' מאוד שמח.
 במנחה לא עלה לתורה.

יום א' י' אלול

[בחלוקת הדולרים לגב' א. שטרנברג
 שביקשה ברכה עבור אב' הזקוק לישועה]:
 "זיכער האסטו געהער'ט אז איך האב מכריז
 געווען און איך טומל אז אין די קומענדיקע
 יאר וועט זיין שנת ניסים און ניט סתם ניסים
 נאר ניסי ניסים און זיכער וועט דא[ס]
 מקויים זיין אויך בא אייך. דאס וועט זיין נאר
 בא אייך?! ס'וועט דאך זיין לעיני כל
 העמים".

על חלוקת המשקה ושינגנו "אך צדיקים",
 והוראות לפועל.

מיד לאחרי השיחה הורה למלישבסקי לנגן
 "שיבנה" והחל לאכול המזונות ולאחרי
 שגמר לאכול כבר באו מעמידי המשקה
 ואד"ש עשה כסדר הרגיל.

א' מהם שהכריז על משהו בנים אד"ש אמר
 לו בחיך שיכריז באיזה מדינה, וכשהנ"ל ענה
 בצרפת, התרחב החיך עוד יותר.

לאח"ז החל לנגן "והריקותי" ולאח"כ עורר
 ע"ד ברכה אחרונה והחל לאומרה אך עדיין
 לא שרו "אך צדיקים"... ולכן החלו לשיר
 בעת שאמר ברכה אחרונה ועודד פעם א'
 עוד באמצע הברכה (כדי שלא יפסיקו),
 ואח"כ עודד בישיבה חזק ע"ד הנ"ל. ולאחרי

יומן סוף חודש מנחם אב ואלול תנש"א - תשרי תשנ"ב

גליון "חדשות 770 - בית חיינו" החל לצאת באופן מסודר וקבוע החל מחודש מנחם אב תשמ"ט והייתה הבמה המרכזית דרכה הועברו המאורעות ב-770 בית משיח בפירוט אל ציבור אנ"ש והציבור הרחב. אבי החתן, הרב אברהם ש"י מאן, כתב הוספות חשובות ותיקונים על גליונות "בית חיינו" שיצאו לאור, לפי מה שראה ושמע. לפנינו הוספות והערות מרתקות אלו מכ"ף מנחם אב ואלול תנש"א, ותחילת תשרי תשנ"ב שהינם בעצם חלקי יומן מרתקים המתפרסמים כאן לראשונה.

לצורך הבנת הדברים וקריאה רציפה הובא (מהקטעים שעליהם נסובו ההערות והתיקונים) מה שנדפס ב"בית חיינו" ושולבו בוה תיקוני והוספות הרב מאן.

ב"שירה חדשה" כשאמר "ה' ימלוך לעולם ועד ונאמר" נעצר קצת וחיכה ואמר משהו בשקט, כשבין המילים שומעים "את יעקב" ועוד מילים, ואח"כ המשיך בקול "צבאות שמו" וכו'.

יום רביעי כ"ף מנחם אב תנש"א

שחרית: כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילה בשעה 10:25, וניגש לעמוד התפילה, הרבי התפלל במנגינה הרגילה ובקול רם יחסית.

את הקדיש הראשון אמר מתוך דף צילום מוגדל, אך את שאר הקדישים אמר מתוך הסידור. כ"ק אדמו"ר שליט"א סיים כל קטע בקול

רם, בנוסף לזה אמר בקול "ברוך שאמר" עד ברוך אתה ה' שבאמצע הקטע. ב"אשרי" הגביה את קולו גם בפסוקים "תהלה לדוד" "בכל יום אברכך", "תהילה לדוד", "פותח את ידך", וכן גם את כל הפרק "הללו א-ל בקדשו" אמר בקול, והמשיך את הקטע "ברוך ה' לעולם" כולו. "ומעריצים" חזר ע"ז כמ"פ בלחש.

בחזרת הש"ץ, בקדושה, אמר הרבי את הקטע הראשון - "נקדישך" - בניגון שונה מהרגיל, ואף את המילה נקדישך אמר בקול אחרי הקהל (שלא כרגיל)

שמתחיל מ"ונעריצך"). בברכת "את צמח דוד" הדגיש את המילה "וקרנו" ע"ד מנהגו בשנים עברו (משא"כ בשנים האחרונות שאומרו כרגיל). אחרי חזרת הש"ץ אמרו תחנון, ואת י"ג מידות הרחמים, אמר הרבי בקול רם יותר משאר סיומי קטעי התפילה.

לפני השיעור תהלים אמר משהו ארוך בלחש. דפדף דף והתחיל בהדגשה מאור זרוע לצדיק וכו'. סיים כל פרק בקול למעט

כאבים ר"ל, וכן במשך חלוקת הדולרים, וע"פ השמועה כן עושה בכל התפילות כמה שבועות כבר. ע"פ השמועה (וכנראה שיש לה סימוכין) נכנס רופא כבר כמ"פ ע"מ לטפל ברגל השמאלית ויה"ר שכ"ז יתרפא תומ"י ממש.

יום רביעי י"א אלול תנש"א

לתפילת שחרית נכנס הרבי בזמנה ולא הסתובב (לקהל), ולאחר התפילה בירך נוסעים ב"פאר געזונטרהייט".

יום המישי י"ב אלול תנש"א

באמירת ג' קאפיטל'ך בסיום התפילה הנה באמצע קאפיטל ל"ה הסתובב לצד ימין - ע"ד בברכת כהנים וכך המשיך לקרוא כשהוא מתנועע. באמצע פרק ל"ה הביט על החזן כרמז שיאמר קדיש ואח"כ סיים הכל - באותה צורה.

בחלוקת שטרות לאחר השיחת קודש שאחרי מעריב עברו שלושה מראשי המשטרה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א חייד לעברם ונתן להם דולר נוסף. שנים מהם

פרק ק"א שאותו לא סיים בקול אלא התחיל את כל הפסוק של פרק ק"ב - "תפילה לעני" - בקול. (ויש להעיר שיש בזה דבר מעניין בדא"פ, פרק ק"א מסתיים בעניין שאינו בטוב הנראה והנגלה, "לבקרים אצמית כל רשע... פועלי און", ובא בהמשך לשלילת מידות לא טובות. ואולי לכן לא סיים הפרק בקול כדרכו בקודש, רק אמר בקול תפילה לעני כי יעטוף ולפני הוי' ישפוך שיחו, היינו שהעיקר הוא הקאך והביטול לאלקות!) ואח"כ אמר 2 פרקי משניות דכלים ודמקוואות ריש הפרק הראשון - בקול, וכן את "יש מעלין את המקווה ולא פוסלין מעלין ולא פוסלין" וכן המשניות דנשמה, ובסיומם קדיש דרבנן, ויצא מביהכ"נ [יצויין כי חלק מהנהגות אלו הם בכל פעם כשעובר לפני התפילה].

מנחה מעריב ושיחה: בתפילת מנחה ומעריב נכחו ילדי קעמפ גן ישראל נ.י. שהגיעו במיוחד להתפלל עם הרבי וחוזרים לקעמפ בלילה. במנחה לא ניגן "וקרנו". לאחר תפילת מעריב והכרות הגבאי ע"ד התוועדות חסידים וכו' פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א בשיחה. כ"ק אדמו"ר שליט"א פתח בשיחה בקול רם ולאט ובאופן שיהיה מובן גם לילדים. במשך כל השיחה הגביה את רגלו השמאלית - כנראה שיש שם

וכן - כשעבר צלם שצילם ממול הביט עליו כ"ק כמ"פ בקפידה - כנראה ע"י הערה של מישהו הביט לעבר זה. בכלל כשהלך אחר [המכונית] מזמן לזמן אמר משהו.

לחצו את יד כ"ק אד"ש, ולשלישי הושיט הרבי את ידו ואמר להם משהו.

יום ראשון ט"ו אלול תנש"א

אחרי שחרית נודע שכ"ק אדמו"ר שליט"א יוצא להלויתו של הרה"ח וכו' ר' יוסף נימוטין ז"ל, שתעבור בשעה 1:00.

יום ש"ק פ' נצבים כ"ח אלול תנש"א

לאחר תפילת מנחה קרא אד"ש פרקי אבות - פ"ו. הכריזו על מעריב ל-8:00 אך נכנס ב-8:35.

כשהגיעה המכונית בה הארון מונח, יצא הרבי מהפתח בו יוצא לאוהל וכו' בצעדים מהירים. הריל"ג חשב שהרבי לא ילך אחרי המכונית על המדרכה (אך הרבי צעד ישר למאחורי המכונית. המכונית נסעה באיטיות, והרבי הלך אחרי' עד כעשרה מטרים לערך אחרי הכביש של קינגסטון - המקום הרגיל שנעצר. שם נעמד הרבי ושאר המכוניות המשיכו לנסוע, כשכ"ק אדמו"ר שליט"א מביט אחריהם כמה דקות, ושוב צעד כמה צעדים קדימה והביט עד שנעלמו. לאחר מכן עלה הרבי על המדרכה, ועשה בשתי ידיו הק' בתנועה של תמיהה וכן בראשו (כנראה על הדחיפות). הרבי חזר לאורך המדרכה וכשהגיע לפתח (בו יוצא לאוהל) נטל את ידיו הק' 6 פעמים, הביט לתוך הספל וראה שזשאר שם עוד כחצי ספל מים ונטל עוד פעמיים. אח"כ הניח את הספל

יום ראשון כ"ט אלול תנש"א

כרגיל בער"ה נסע הרבי היום למקווה לפני שחרית בשעה 11:05 וחזר מהמקווה ב-11:55. לתפילת שחרית נכנס ב-12:25.

בסיום התפילה הסתובב הסתובב הרבי לכיוון הבי"ד שהורכב מהבד"צ דקראון הייטס, וזקני אנ"ש ש'י. הם ישבו על ספסל על בימת כ"ק אדמו"ר שליט"א לצד הקיר, וכ"ק אד"ש אמר הנוסח של "התרת נדרים". בסיום אמר ישר כח ובירך ברכה שנמושכה כדקה לערך, שיהי' כוח"ט לשנה טובה ומתוקה ותוך כדי הברכה קיפל את הדף של התרת נדרים.

כעין זריקה - שמיטה על צידו. כשהספל עמד ליפול - הרבי סידר את הספל מעט, והריל"ג הקדים לקחתו ואד"ש הביט עליו בקפידה (?).

בכלל במשך כל הזמן הביט והתעניין (ע"י ראי') בכל פרט ופרט, בכללות הלך כשהוא מביט על הקרקע, אך כשהי' ענין כלשהו - הביט לעבר זה כו'. ובמיוחד בעת שעברו המכוניות.

מכוסים במפיות בד לבנות יחד עם שני המטפחות האדומות המיוחסות לאדמו"ר הרשב"ב נ"ע.

את הסידור הניח הרבי מונח באלכסון על הפ"נים, והטה את ראשו, מתכופף, כשמכסה את ראשו בטלית. הקהל הי' דומם וכולם חיכו ברתת ובזיעה... משך שתי דקות ואז קם הרבי והחל לומר בקול רם ובניגון הידוע "למנצח לבני קורח מזמור".

ושוב כסה את ראשו בטלית, לא על הפנים רק על פניו הק' מעט, עד סיום אמירת המזמור ז' פעמים ואז הביט בס"ת ומיד החל לומר "מן המיצר" כשהוא מחזיק את ציצית הטלית מעל עיניו הק'. אד"ש אמר את "מן המיצר" וכן שאר הפסוקים בקול ובניגון הידוע, כשכל הקהל חוזר בהתרגשות אחרי כל פסוק.

כמה פעמים במשך ההכנות ממשמש בשופרות. כשסיים את הפסוקים הוריד מעט מעט הטלית מע"פ הק', הרכיב את משקפיו, אמר את ה"יהי רצון", הוריד את משקפיו והחל באמירת הברכות. כשסיים הוציא את השופר וסימן באצבע להרה"ח ר' יוסף מ"מ שי' טננבוים המקריא שיצביע. הרה"ח הנ"ל הצביע וכ"ק אדמו"ר שליט"א החל בתקיעות שנשמעו "חלק", בלי שום הפסק או חזרה על קול וכדו', באופן יוצא מן הכלל! בהפסקות של "תוודה בלחשי" לא הפסיק רק ייצב את השופר בפיו.

ההדגשה המיוחדת (בתקיעות) בשנה זו, שהרבי לא 'זרק' את כל הטלית כ"א על ראשו מעט, ולכן לא לקח זמן לסדר הטלית וכו' וכו' - כ"ז בב' הימים.

אחרי התקיעות הרכיב שוב את משקפיו

אח"כ ירד כ"ק אד"ש מהבימה ולפתע ניגש לסטענדער של חלוקת השטרות והתחיל לומר שיחה בה דיבר בנוגע למעלות של שנה זו שנכללים בה שלש מעלות יחד, והם: שנה מעוברת שני החדשים - כסלו וטבת מלאים ו"שבתות תמימות" כיון שהתחלת 'ספירת העומר' בתחילת השבוע. בעת אמירת השיחה ש היו פניו הק' לפינת המעקה של המדריגות לבימה. השיחה נאמרה בתוקף כשכל גופו מתנועע.

ליל ר"ה א' תשרי תשנ"ב

מעט לפני הזמן (8:00)! נכנס הרבי לביהכנ"ס שהיה מלא עד אפס מקום. בידו הק' החזיק את המחזור של ר"ה (הגדול) וכן את התהילים. כשעלה לבימה לא הסתובב לעודד את השירה, ומיד התיישב לאמירת תהילים (כמיודי שנה). הכסא הי' בריחוק מהסטענדער והניח בתחילה את התהילים על ברכיו וידיו, אך אח"כ פנה מעט דרומית והניחו על השולחן שהיה שם. אמר תהילים מפ"א עד פי"ט.

יום ר"ה א' תשרי תשנ"ב

לתפילת שחרית נכנס הרבי בשעה 10:00, כשהוא מחזיק בידיו הק' את השופרות בתוך בד קטיפה לבן, ואת המחזור וסידור האריז"ל הר"ש רשקוב החזיקו המזכירים יחד עם החבילות שמקובל לומר שהם של הפ"נים.

אחרי אמירת ההפטרה והברכות החלו ההכנות לתקיעות. על הבימה שמו המזכירים 3 חבילות של פ"נים, ולאחר מפטיר סידרם הרבי אחד סמוך לשני ועוד אחד על שניהם. את השופרות הניח בצד

את הט"ק ולקח זמן עד שמצאם בתוך המכנסיים, וניערם כשהם בתוך המכנסיים. (ולהעיר שמוזה אולי נראה שהנהגתו הק', שחוטי הציצית גם כן מכוסים, כמו שהוא ע"פ קבלה, והנהגת אביו הרלו"צ. וראה לקו"ש שלח תשמ"ט).

ליל ב' דר"ה ב' תשרי תשנ"ב

הסדר ה' דומה לאתמול. ב-8:00 ירד הרבי לתפילת מעריב עם המחזור והתהילים בידו הק'. התיישב לאמירת תהילים למושך כ-20 דקות ואמר כ"ב - מ"א - סיום הספר. אח"כ לקח עם המחזור את דפי המשניות [שהרי הלילה אומר הרבי הקדישים' לע"ג הרבנית שיינא הי"ד בת כ"ק אדמו"ר מוהררי"צ, נ"ע]. אמר פרק משניות ובפרק השני עד "נפל", אח"כ קם וסימן לנגן אבינו מלכנו, וסימן לשנות עוה"פ. התפללו מעריב, ואחר התפילה אמר הרבי את הקדישים.

בסיום הכרזו כאתמול "גוט יו"ט, גוט יו"ט, גוט יו"ט" במאור פנים.

יום ב' דר"ה ב' תשרי

ע"פ השמועה, לפני התפילה דיבר הריל"ג עם הר"ז כ"ץ ואמר שיכרזו שיהי שקט וכו'. ואכן לפני קרה"ת עלו לשם הרבנים מארלו ואזדאבא והנ"ל הכרזו בקול רועד שיהי שקט וכו' - כנראה עפ"י כהנ"ל שזוהו מהרבי שליט"א, אמנם נעשה שקט מוחלט.

לפני תפילת שחרית אחרי "שיבנה" אמר את הקדיש. הרה"ח ר' לימא שי' מונקאוויטש ה' הש"ץ עד "המלך" והרה"ח ר' נחום שי' קפלן משם והלאה. בקדושה ניגנו

ואמר את היה"ר, אח"כ אמר את הפסוקים "אשרי העם..." בקול ובניגון הידוע. אח"כ לבש את המטפחת האדומה הנ"ל על צווארו הק', וחזר למקומו כשהשופרות בתוך בד הקטיפה בידו הק'. את השופרות הכניס בתוך תא הסטענדער, והסתובב ל'החזרת פנים' כשהוא מביט בפני האנשים. קשה לתאר את ה'בלאגן' שהולך באותם שניות, שהרי מי לא ירצה לזכות בסגולה המיוחדת הטמונה בראית פני הבעל-תוקע, ובפרט כ"ק אדמו"ר שליט"א. אד"ש הביט בפני האנשים מימין לשמאל ופעם אחת.

את תפילת מוסף התפלל הש"ץ הרה"ח ר' בערקאוויטש שי'. בכמה קטעים בהם ניגנו, עודד כ"ק אד"ש. בכל התקיעות שבאמצע חזרת הש"ץ, מביט הרבי במבט מרוכז בסידור ומראה באצבעו הק' על סדר התקיעות. בא' הפעמים התחיל התוקע לטעות, וכ"ק אד"ש סימן בידו הק' בתמיהה.

באמצע מוסף ירד הרבי מהבימה לעבר סטענדער שעמד למטה, כדי לאפשר לחלק מהכהנים לעלות על בימתו הק'. לפני ברכת כהנים הביט הרבי כמה פעמים בפני הכהנים העומדים סביב. אחרי ה'עשר קולות' שבאמצע קדיש, אמר הרבי 'ישר כח' לכל הכהנים' כשהוא מביט ביורדים מן הבימה אחד אחד (וזהו חידוש בהנהגתו הק', כי בד"כ חיכה על סיום הל' קולות). מיד אח"כ עלה לבימה ואמר "קווה" וכו', לאחר שגמר תהילים וסגרו - הסתובב אל הריל"ג ושאלו משהו (כנראה ע"ד התקיעות) בתמיהה! אח"כ תקעו הל' קולות והרבי הביט על התוקע והקהל.

בתשליך לאחר שסיים לומר את הנוסח וקיפל את הדף ושמזו בכיס הסירטוק ניער

הטלית עד למעלה מפניו ואח"כ העלה קצת והתחיל לומר בקול "למנצח לדוד מזמור". שוב כסה בטלית רק את ראשו (- ראה לעיל) עד שגמרו את אמירת המזמור [ו] ק וקם והפך את השופרות עם המפות. הסתכל בס"ת והתחיל את הפסוקים בקול רם והאריך בהם מעט. כשסיים הרכיב את משקפיו ואמר את היה"ר, והורידם. בשלב זה לא הפך שוב את השופרות [כמו שנכתב בבית חיינו]. הביט שוב על הס"ת, והתחיל באמירת הברכות. לפני הברכה "לשמוע קול שופר" הביט חזק בשופרות, ובברכת "שהחיינו" הביט שוב במטפחת החדשה.

הוציא שופר אחד ותקע בו תשר"ת הראשונים והתקיעה לא הייתה "חזקה" כ"כ. אח"כ החליף שופר ותקע תשר"ת תשר"ת, ושוב לקח את השופר הקודם ותקע בו את שאר התקיעות. ב"יתוודה בלחש" רק ניגב פי השופר. הרבי פנה לימינו - כמחפש את המקריא וכו'. המקריא עמד לימין אד"ש כך שפניו הק' היו לצד ימין, משא"כ אתמול וכל שנה - שהוא בצד שמאל.

כשסיים הרכיב שוב את משקפיו ואמר היה"ר, והורידם. אח"כ אמר את הפסוקים "אשרי העם..." וחזר למקומו. כשהגיע לסטענדער הכניס את השופרות לתא הסטענדער ונפלה מטפחת מעט והרימה. את המטפחת הלבנה החדשה לבש על ראשו הק', ואת המטפחת האדומה הלביש על צווארו הק', והסתובב ל"החזרת פנים" מימין מימין לשמאל פעם אחת ואח"כ בסיום הסתובב בחזרה חצי פעם משמאל לימין כמחפש משהו וחזר לשמאל.

הש"ץ של מוסף הי' הרה"ח ר' יוסף שי' הלוי ווינברג. כאתמול עודד כ"ק אד"ש בכמה

"ממקומך" בניגון "לכתחילה אריבער", ובתנועה הידועה סימן לחזור 5 פעמים.

לפני קריה"ת כשהביט הרבי אחרי הס"ת שהי' בדרך לבימה, היה דוחק רב ואנשים עמדו על הספסלים וכו' והרבי סימן בתנועת ידו לרדת ומיד ירדו כולם - אח"כ עיין לבדוק שכולם אכן ירדו! והמשיך להביט עד אחר העלי' הראשונה ורק אז התיישב על הכסא.

אחר העלי' החמישית שניגש אד"ש לבימה לומר את הקדיש, אחז את השופרות, והריל"ג החזיק את הסידור עם דא"ח. לפני שקראו את אד"ש למפטיר הביט בקפידא על האי סדר (שנבע מהדוחק העצום) שהי' ממול הבימה, ורק אחרי שנהי' שקט קראו את הרבי שליט"א לעלות לתורה. (להעיר: לא הי' נראה שאמר "יזכור", מפני שלא הפסיק מעט אחר ההפטורה בעת סידור המטפחות וכו' - עד למנצח, ולא הלביש את משקפיו (ואולי - באריכות דלמנצח, אך לא לבש משקפיו - וצע"ג)

אחרי ההפטרה החל בהכנות לתקיעות: בתחילה שם את ג' השופרות בצד, ופרש מפית לבנה ועליה שם את הג' שופרות א' ליד השני. לאחר מכן שינה כמה פעמים את הסדר, פעם שם את שופר זה קודם, ואח"כ שופר אחר קודם. אח"כ כיסה השופרות במפה נוספת, ושם את אחת המטפחות האדומות הנ"ל מתחת לשופרות, ועוד מטפחת חדשה לבנה ממישי - לשהחיינו, בה עטף את הכל ואח"כ הפך את כל החבילה לצד השני. כך שפי השופרות היו לצד השני - לפני הרבי.

לקח את סידור תפילות כל השנה עם דא"ח והניח על חבילות הפ"נים שעמדו שנים א' ליד השני והשלישי נשען עליהם. משך את

ניגנו ג' תנועות להבעש"ט, הה"מ ואדה"ז, אילי אתה לאדה"ז, ניגון הקאפליע לאדמוה"א, ימין ה' להצ"צ, לכתחילה אריבער לאדמו"ר מהר"ש, ניגון הכנה לאדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע, הבינוני לאדמו"ר הר"י"צ, אתה בחרתנו לכ"ק אדמו"ר שליט"א. בעת ניגוני רבותינו נשיאנו היו פני אד"ש רציניות, מוטים כלפי השולחן ועיניו סגורות - באמצע הניגונים ג' תנועות, ימין ה' וניגון הכנה הרים ראשו ופתח מעט את עיניו והביט מעט (והייתה ניכרת הדביקות...).

בכמה מהניגונים אף הניד בראשו בהתאם לתנועות הניגון. בניגון אתה בחרתנו הרים את ראשו והחל לעודד בחוץ לכל עבר, ואח"כ עודד בשתי ידיו הק' יחד.

אחרי השיחה השניה לאחר שמילא המשב"ק הרה"ח ר' בערל שי' יוניק כוס מים, שפך אד"ש ממנה מעט - ב' פעמים ואח"כ שתה ג' לגימות.

לפני שנטל ידיו הק' ב'מים אחרונים' שפך ב' פעמים מהכוס! (זה הנהגה מעניינת שגם ממים אחרונים שופך מעט, אבל אין זה חידוש בפעם זו) וזימן בקול רם. את היעלה ויבא' אמר כולו בקול רם (דבר נדיר ביותר) עד אחרי 'ובנה בירושלים'. ושוב אמר בקול "בכל מכל כל" עד "ואמרו אמן". בסיום ברהמ"ז נעמד לתפילת מעריב. אחר תפילת מעריב עשה הרבי 'הבדלה' בשקט לפי ערך. ומיד החל בחלוקת כוס של ברכה, בשעה

9:40

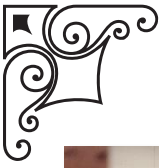
בתחילת החלוקה לא עודד אד"ש את שירת התמימים חוץ ממתי שעברו הבנים של רמי אנטיאן, שעשו לרבי תנועה ביד, והרבי הניף פעם אחת. לקראת סיום החלוקה הגיע החזן

קטעים. ובניגון על המילים "אשרי איש שלא ישכחך", כבכל שנה, עודד בידו הק' כשגופו מתרומם מעט בתנועה המשקפת את הדביקות שבניגון.

שלא כאתמול לא חזר הרבי אחרי ברכת כהנים למקומו, אלא נשאר למטה עד סיום התפילה, ואמ את הקדישים. ל את ג' הקאפיטלך של ר"ה אמר ב' פעמים ואמרם מתוך מחזור כי לא ירד לתפילה עם תהילים. לאחר קדיש שאחר תהילים - הביט במחזור על הל' תקיעות. ואמר כ"ק אד"ש כל המשניות וקדיש שאח"ז. אחרי שלושים התקיעות הנוספות אמר "ישר כח כהן" לכהנים, ואחרי שכולם ירדו, חזר למקומו על הבימה. לקח השופרות והכריז ג"פ גוט יו"ט" ויצא כשהוא מעודד את השירה.

ההתוועדות: להתוועדות נכנס הרבי 7:05 בלא הסיודור רק עם המחזור הגדול לר"ה! נטל את ידיו הק', טבל פרוסת חלה בדבש ובירך ואכל. אח"כ טבל עוד שתי פרוסות בדבש. אחר טבל חתיכת חלה נוספת במלח תשע פעמים!

לאחר השיחה הראשונה הורה כ"ק אדמו"ר שליט"א להרה"ח ר' יואל שי' כהן להכריז על הניגונים והכריז בקול נמוך, והורה לו הרבי (בחוץ): "קיינער האט אייך נישט געהערט". הנ"ל הכריז בקול והרבי הורה לו: "זייט מכריז א'סאיז א מנהג וואס דער שווער האט איינגעפירט" וכו', הנ"ל הראה לפינסון שיכריז אך הרבי אמר לו: "כהן, איר זייט דאך א חוזר!" וכמו"כ כשהר"ל ג' הצביע לעבר פינסון אמר לו אד"ש: "ער איז דאך דער חוזר!" (זה היה הלשון בדיוק).

מ' צ'אצ'קעס שי' עם אחיו והחל לנגן ניגונים ברוסית - החל מ'אחד מי יודע' - והרבי התחיל לפתע לעודד בתנועות עזות בידו השמאלית, כשבידו הימנית ממושיך למזוג לקהל העוברים.

החלוקה הסתיימה ב12:35. כ"ק אד"ש התיישב לאמירת ברכה אחרונה מתוך המחזור. חילק לעוד אחדים שלא הגיעו קודם, ואח"כ התחיל לנגן בקול רם ניגון הקפות לאביו ז"ל כשהוא מניף עם ידו השמאלית - שבה המחזור - לפי קצב הניגון... והסתובב (לצאת) ואח"כ (חזר ו)כיסה את הגביע במפית וצלחת כתמיד והחזיקו ביד ימינו, כשביד שמאלו מחזיק במחזור, וכך עלה לחדרו כשהוא מעודד את השירה...

יום רביעי צום גדלי' ג' תשרי

לשחרית נכנס הרבי עם דפי הסליחות. הרבי החל לומר הסליחות מ"אז טרם". תהילים אחרי התפילה החל כשהחזן גמר קדיש דרבנו. מקום הסימניה של הג' פרקים - נשארה במקום של ער"ה.

3:15 נכנס לתפילת מנחה, ובעלותו לבימה

לא הסתובב. בקריה"ת עלה למפטיר. אח"כ אמר את ההפטרה - "דרשו ה' בהמצאו" בהטעמה מיוחדת, כרגיל בתענית ציבור. בברכות שאחרי ההפטרה היה נשמע שינוי מן הנוסח הרגיל, אמר בברכה הא' "משמח ציון בבניה", והפסיק למשך זמן ושפתותיו הק' ממלמלות בשקט, ואח"כ סיים במהירות "הא-ל הנאמן בכל דבריו".

לזכות

החתן הרה"ת לוי יצחק שי'

והכלה דבורה לאה תחי'

מאן

לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת

ביום חמישי, ט' סיון, ה'תשפ"א

ולזכות התגלות כ"ק אדמו"ר מה"מ תומ"י ממש